

N.F.S. Grundtvig “Min Moder”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.6, maj 2015

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1822 (SJ: 370)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 5

US *Udvalgte Skrifter* 4

VU *Værker i Udvalg* 7

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 3, nr. 80

Teksten er etableret af Else Riisager

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Else Riisager, redigeret af Klaus Nielsen og Vibeke A. Pedersen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[A:1217] | US4:205 | VU7:353

Min Moder.

- [PS5:96]**Saa er nu brudt Din Vandrings-Stav,
Dit Time-Glas udrundet!
Saa har Du i den mørke Grav
Din sidste Boelig fundet!
Saa har jeg da, o Hjerte-Stød!
En Moder kun i Jordens Skiød!
- Saa holdt nu Hjertet op at slaae,
Hvorunder jeg har hvilet!
Ei meer i Moder-Øine blaae
Jeg skuer Taare-Smilet!

I dybe Suk fra klemte Bryst
Hendøde, kvalt, min Moders Røst!

- 3 Nu, hun er lagt i Orme-Gaard,
Nu er den Læbe tavnet,
Som kiærlig i de spæde Aar
Mig lærde Fader-Navnet,
Mig lærde, paa den mørke Jord,
At finde Lys i Herrens Ord!
- 4 Mens Bølgen under *Hrone-Klint*
Sin Havfru-Sang istemmer,
|PS5:97Snart, med Din Kistes sidste Splint,
Hensmuldre Dine Lemmer,
Ja, dele nu alt bange Kaar
Med *Præstøe-Pyntens Kirke-Gaard!*
- 5 **|[A:1218]|US4:206**Og, Moder kiær! ak, fra Din Grav
Det Ord med sælsom Vælde
Udfarer over Bugt og Hav,
Vil Manges Moder giælde;
|VU7:354Vil tone som en Klage-Sang
Ved Dronning-Liig i Dane-Vang!
- 6 Ja, gamle Dagmar Danebod!
Du ogsaa var en Præste-Kvinde,
Med Taare-Smiil og Adels-Blod,
Med Skjoldmø-Hegn om bly Kiærminde;
Du mangt et Hierte-Stød forvandt,
Og seent Dit Time-Glas udrandt!
- 7 Men, ak, tilsidst det dog udrandt,
Og knukket er nu Vandrings-Staven.
Dit sidste Herberg Du og fandt
I Orme-Gaarden, Dødning-Haven;
I dybe Suk, fra klemte Bryst,
Hendøde, kvalt, Din gamle Røst!
- 8 Mens Bølgen under høie Klinter
Besynger Dine Fienders Død,
Hensmuldrer Du i Høst og Vinter
I *Saga-Gravens* dunkle Skiød,
Og deler der fuldbange Kaar
Med *Præstøe-Pyntens Kirke-Gaard!*

|PS5:98| Dog, Øie! Tak, end i Din Grav,
For hvad Du har udstraalet!
|A:1219| Tak, Læber, som dog, før I tav,
Mig lærde Moders-Maalet!
Tak, Du, som fødte mig til Daab,
Indpræntede mig Livets Haab!

10 *Min Frelser lever, og jeg veed,
Han vil til Støv nedtræde,
Hvor dybt end Orme-Tand mig beed,
Skal jeg Ham see med Glæde!*
O! dybt det Ord Du prænted ind,
Paa Moders-Maal, i Barne-Sind!

11 |US4:207|VU7:355|GSV:139| Det Livets Ord jeg bygger paa,
Trods Orme, Vind og Vove:
Af Muld skal Dødninger opstaae
Og Frelseren høilove,
Naar Luren drøner saa i Skye,
At Stjerner falde, Bjerge flye!

12 Naar Herren under Hoved-Guld
Fra Himlen aabenbares,
For i sit hele Helgen-Kuld
Paa Jorden at forklares,
Alt hvad med Ham var Eet i Aand
Opstaaer i Lysets Klædebon!

13 Det er et Haab, o Moder fiin!
Som Hjertet kan husvale;
Et Varsel er det Jorde-Lin,
Du lagdes med i Dvale,
For Straale-Kjortlen let og prud,
Du bære skal som Christi Brud!

14 |PS5:99| Dit Taare-Smil ei sank i Grav,
Din Afkom det skal arve;
Min spæde Søn Du mild det gav
Med Hjertets Regnbue-Farve;
Det følge ham, og Ætten hans,
Til det opgaaer i Sole-Glands!

15 Saa er Din Røst ei heller død,
Hvor Hjerte raader Tunge,
Din Æt med den, i Lyst og Nød,
Skal tale, bede, sjunge;

|A:1220Dit Hjerte-Suk med Psalme-Klang
Kun endes skal i Jubel-Sang!

16 O, Moder! løst fra Sotte-Seng,
Igien hos Fader hjemme,
|VU7:356Du aander paa min Harpe-Stræng,
Det kan jeg grandt benemme;
Den toner over Bugt og Hav
Ved alle Danskes Moder-Grav!

17 **|US4:208**Ja, Olde-Moder faur og fiin!
I Dødens Skygge-Dale,
Du lagdes, med Dit Jorde-Lin,
Kun og i Vinter-Dvale;
Til Venne-Fryd og Fiende-Skam
Du stiger snart i Svane-Ham!

18 Naar Lynet knitrer, Luren gaaer,
Forkynder Herrens Komme,
Af Graven Du med Fryd opstaaer,
At høre Herrens Domme,
Som Eet med Ham i Sandheds Aand
At bære Lysets Klædebon!

19 **|PS5:100**Vel faldt Dit Maal paa Sotte-Seng,
Men sank dog ei i Graven,
Det gienlød i Din Psalter-Stræng,
Laae skjult i Rime-Staven,
Der fandtes det af ham, Du blid
Gav Taare-Smil i Nødens Tid!

20 Det klinger nu paa Kirke-Gaard
Fra Sønne-Sønnens Tunge,
Som gladelig, naar Du opstaaer,
Skal Svane-Psalmen sjunge,
Paa gammelt Dansk, til over Skye
Han nemmer i Guds Huus det Nye!

21 **|GSV3:139**Saa priis, min Sjæl, den Herres Navn,
Som endte Dødens Dage,
Som kom fra Graven, os til Gavn,
Med Lys og Liv tilbage,
|VU7:357Som med sit Ord, før vi det veed,
Opvækker Støv til Herlighed!

22 | **A:1221**Omsvævet af min Moders Aand
Jeg føler det med Glæde,
At hvad der er i Herrens Haand,
Er altid nær tilstæde,
Med Livets Haab, med Lys og Trøst
Hvor Hjertet slaaer i Christen Bryst.

23 | **US4:209**O Moder-Støv og Moder-Aand!
Mit Hjertes Tak *Du* have,
Som lærde mig, i Lede-Baand,
Paa Herrens Ord at stave,
At stave, grunde, bygge paa
Det Ord, som aldrig skal forgaae!!

N. F. S. Grundtvig.